

Sygnatura akt IV Ka 873/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Sylwana Wirth (spr.)
Sędziowie :	SSO Mariusz Górski SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 30 grudnia 2014 roku

sprawy **T. B.**

syna A. i G. z domu L.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art.59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art.64 § 1 kk, art.62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. i art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 23 września 2014 roku, sygnatura akt II K 818/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że przyjmuje iż oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 15 marca 2006 roku, sygn. II K 1225/05 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 276 kk i art. 11 § 2 kk, na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 16 lipca 2007 roku, sygn. II K 542/07, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 15 listopada 2007 roku, sygn. IV Ka 1197/07, którym wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, odbytą przez oskarżonego w okresie od 12.08.2005 roku do 12.08.2009 roku;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G.z Kancelarii Adwokackiej w W. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 873/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko T. B. oskarżając go o to, że

I. w okresie od 8 lutego 2014 r. do 26 maja 2014 r. w W. w woj. (...) w zamian za korzyść majątkową w postaci pieniędzy, udzielił co najmniej 104 nieustalonym osobom środków odurzających w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 300 g łącznie, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2006 roku za czyn z art. 280 § 1 kk i inne na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 12 sierpnia 2005 roku do 12 sierpnia 2009 roku

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 26 maja 2014 r. w W. w woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 0,35 grama netto przy czym czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 62 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

III. w dniu 26 maja 2014 r. w W. w woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki psychotropowe w postaci tabletek extasy w ilości 92 sztuk

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

IV. w okresie od nieustalonego dnia do 26 maja 2014 r. w W. w woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości jednej rośliny

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

Wyrokiem z dnia 23 września 2014 roku (sygnatura akt II K 818/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu

I. T. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. T. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. występku z art. 62 ust. 1 i ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. i za to na podstawie art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

III. T. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, iż czyn ten stanowi występki z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. T. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku tj. występku z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku i za to na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dni 29.07.2005 r. wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności wymierzone T. B. w punktach I-IV części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył T. B. okres tymczasowego aresztowania w sprawie od 26 maja 2014 roku do 23 września 2014 roku

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 988,92 złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VIII. zwolnił T. B. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego T. B., zaskarżając wyrok w całości w zakresie rozstrzygnięcia o karze, zarzucając rażąco niewspółmierność kary, a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zmianę zaskarżonej części rozstrzygnięcia i orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie w wyniku jej wniesienia konieczna stała się jednakże zmiana zaskarżonego orzeczenia w punkcie I jego dyspozycji.

Rozpoznając wniesiony środek odwoławczy stwierdzić należy, iż nie można zasadnie uznać aby kary jednostkowe, orzeczone wobec oskarżonego za przypisane mu czyny, jak również kara łączna były rażąco niewspółmiernie surowe a tylko taka ocena pozwoliłaby na złagodzenie orzeczonych kar. Podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności kary autor apelacji nie przedstawił merytorycznych argumentów mogących przemawiać za uwzględnieniem wskazanego zarzutu. Zaprezentowane w apelacji wywody w których skarżący odnosi się do sytuacji materialnej oskarżonego i trudności w znalezieniu pracy czyniąc uwagi, iż „cyt. z uzasadnienia „brak możliwości znalezienia pracy osobie karanej a niewykształconej, pchnęły oskarżonego do podjęcia nielegalnego zajęcia związanego z rozpowszechnianiem środków odurzających” nie mogły osiągnąć zamierzonego rezultatu. Odnosząc się do wskazanego zarzutu zaznaczyć należy, iż na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można by - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować i będącą zatem również w odczuciu społecznym "karą niesprawiedliwą" (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2012 roku II Aka 374/12). Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zaistniała. Z pisemnych motywów wydanego wyroku wynika, iż Sąd Rejonowy dostrzegł i miał na uwadze wymierzając kary jednostkowe za poszczególne występki tj. karę 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku w zw. z art. 64 § 1 kk, karę 1 miesiąca pozbawienia wolności za czyn z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku oraz karę 1 roku pozbawienia wolności za występki z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku a także karę 2 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie występkę z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku, wszystkie występujące w sprawie okoliczności - przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego, nadając im odpowiednie znaczenie. Kary jednostkowe zostały orzeczone w granicach ustawowego zagrożenia i nie przekraczają stopnia winy oraz są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów. Wymierzając karę łączną Sąd I instancji uwzględnił zwartość czasową oraz bliskość przedmiotową popełnionych przestępstw. Rozpoznając wniesioną apelację stwierdzić nadto należy, iż w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki określone w art. 69 kk do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Zaznaczyć należy, iż na warunkowe zawieszenie wykonania kary zasługują jedynie sprawcy co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość pozwalająca na uznanie, że wykonanie orzeczonej kary nie jest niezbędne dla osiągnięcia celów kary, nie można natomiast w tym miejscu nie zauważyć, iż oskarżony był już wielokrotnie karany sędownie w tym m.in. za przestępstwa skierowane przeciwko mieniu, a orzeczone kary nie spowodowały zmiany jego zachowania skoro ponownie dopuścił się on popełnienia przestępstw. Nadmienić także należy, iż przypisany w niniejszej sprawie w punkcie I czyn oskarżony popełnił w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk.

Z tych też względów apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Niezależnie od podniesionego w apelacji zarzutu Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że przyjęto, iż oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2006 roku sygn. II K 1225/05 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 276 kk i art. 11 § 2 kk na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 16 lipca 2007 roku, sygn. II K 542/07, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15 listopada 2007 roku, sygn. IV Ka 1197/07 którym wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, odbytą przez oskarżonego w okresie od 12.08.2005 roku do 12.08.2009 roku, bowiem opis recydywy przyjęty w wyroku jest niepełny i nieprawidłowy. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano mocy.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 124 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 4 i § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461 tj.) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 516,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.